

Neghina

Neghina neghina e rodul amar,
Cu boabele negre, cu chipul murdar.
Isus ne învață, căci ea a crescut
În holda cu spice chiar de la-nceput.
Un om fără milă, un răufăcător,
Aruncă neghină în grâu, fraților.
Dar cine veghează, privește mirat
Și nu se atinge de ce-i necurat.

Cor:

Dar iată că vine marele ceas,
Cînd răsuna-va Cerescul glas:
"Smulgeți neghina și nimiciți
Pe toți aceia nepocăiți.

Acestea sînt sfaturi și-ndemnuri de jos,
Ce vor să-i despartă pe sfinți de Christos.
Neghină înseamnă să fii om firesc,
Lipsit de putere, de harul ceresc.
Și uite căci grîul e tot mai puțin,
Căci crește neghina cu rodul străin.
Neghina se-nalță, mîndrie, păcat,
Iar grîul cu spice e-n jos aplecat.

E plină cîmpia cu semănători,
Și zilnic apar tot mai noi vestitori.
Cu sacii-n spinare, cu boabe la brîu,
Dar unii aruncă neghină în grâu.
Și iată căci lumea ne-a împresurat,
Neghina în grâu, între frați a intrat.
Inele, podoabe, și tot ce-i oprit,
Se vede pe chipul și-a celui smerit.

Nu-i asta neghină? și altele, știți,
Treziti-vă astăzi și nu mai dormiți.
Și iată că solii cerești, mai tîrziu,
Vor smulge neghina ce crește în grâu.
Și vai ce durere, cînd snopii legați,
În focul cel veșnic vor fi aruncați.
Isus nimicește răsadul străin
Și-nalță în slavă poporul creștin.

Amin